

LINJEFAG AUGUKU 2022

Bål og brænd(t ler) – Ud under åben himmel

Hvis du har lavet keramik før, så kender du mystikken ved den elektriske ovn - man sætter en ting ind, lukker lågen, og en ny ting står tilbage, når du åbner igen. Forvandlingen sker i den lukkede ovn, men det skal være slut. Vi skal nemlig tage det ud i det åbne, bogstaveligt talt, når vi laver keramik på bål. Pitfire er en oldgammel brændingsteknik - den ældste, faktisk - og er både tidskrævende og uforudsigelig, men også enormt spændende. Så træk i arbejdstøjet og vær med til at få jord under neglene, og se leret blive født i flammerne af Testrups mest besværlige, bjergtagende og blændende bål.

Lærer: Ida Fonslet

Diorama

– Kunst i modelformat

Kunstnere som brødrene Jake og Dinos Chapman har i mange år arbejdet med modelleringsmaterialer, der normalt bruges på hobbyplan til at bygge eksempelvis modelskibe. Et af deres værker er et 2 x 3 meter diorama (def: opstilling af figurer foran en perspektivisk gengivet baggrund) med et par tusinde figurer, hvor Ronald MacDonald udsættes for korsfæstelse mm.

På dette forløb laver vi vores egne diorama, ud fra det grundsyn, at alle materialer kan indgå i et kunstværk. Vi forvandler skrot til diamanter og nørder med modeller og kunst i miniformat. Vi genbruger flamingo, pap, træ osv. og reflekterer undervejs i den kunstneriske proces over forholdet mellem vores brug og forbrug.

Lærer: Michael Isling

Cirkus Subversio

De fleste mennesker har et forhold til cirkus og til de nærmest arketypiske figurer, der findes her. Konferencieren, klovnen, linedanseren, akrobat, tryllekunstneren, domptøren – vi kender dem. Men hvad sker der, når showet er forbi, når manegen er tom, mørket falder på, lysene er slukket og savsmulden ligger stille hen? Hvem er disse figurer? Hvad foretager de sig? Hvad fortæller de? Er der et menneske bag masken eller blot endnu en maske bag masken?

På teaterlinjen skal vi i år vende vrangen ud på de teatrale figurer fra cirkusmanegen og arbejde os frem til, hvilke karakterer og dybereliggende hemmeligheder, der kan gemme sig bag maskerne. Vi taler med Freud og åbner for det fortrængtes genkomst, sminker os til ukendelighed, finder kostumer, undersøger fordomme og leger med kønsroller. Vi skaber hver vores karakter i fællesskab og inviterer afslutningsvis de andre Auguku-deltagere ind i vores lille univers. Det bliver *cirkus after dark* - og det er ikke nødvendigvis for børn.

Lærer: Helle Sikjær

Dans

Alle kan være med, når vi kaster os ud i danse fra Vestafrika, Cuba og USA: afrobeat, cubansk gaga og hip hop, der alle bobler af energi, legende kreativitet og sætter hele din krop i bevægelse!

Vi arbejder i dybden med trin, sætter dem sammen i små koreografier og slipper dansen løs til svedige beats, som var vi på klub. Undervejs lærer vi om kulturen og historierne bagved, og leger med egne udtryk og påfund. De cubanske trin hænger uløseligt sammen med de ledsagende kraftfulde rytmer og sange, som vi også skal undersøge i løbet af ugen. På den måde får vi den fulde oplevelse af dansens og musikkens euforiserende kraft!

Lærer: Eliza Mouritsen

Arkitektur og tænkning

Til alle tider har mennesket tænkt over, hvordan det skulle indrette sig og på hvilken måde. Et spørgsmål, der ikke er blevet mindre relevant i en tid med gennemgribende samfundsforandringer, der kalder på nye bæredygtige bymiljøer og gentænkning af byplanlægningen. Samtidig trænger bolig- og pladsspørgsmålet sig på i de store danske byer, hvor bypolitik og det "gode" byrums arkitektur udfordres af et højt livstempo, store krav til materialevalg, og ønsket om flere kvadratmeter.

På kurset undersøger vi samspillet mellem arkitektur og tænkning ved at gentænke "rummet" og spørge til, hvad den gode byplanlægning er. Vi beskæftiger os blandt andet med arkitekterne Le Corbusier og Jan Gehl, samt tænkerne Paul Virilio og Martin Heidegger. Det, og meget mere skal vi tale om, og så skal vi tegne!

Lærer: Jacob Dicmann

Storhedslyd

Det er sommer og måske har du stået til en gåsehudsfremkaldende festivalkoncert omringet af lyd i et hav af mennesker? Den ultimative følelse af frihed, fællesskab og forløsning... Der findes mange måder at skabe stor lyd på. Har man hørt Prince spille Purple Rain live ved man, at det er én måde. Har man hørt Bjørk med symfoniorkester og laptop ved man, at også dét er en måde. MUSE gør det gennem kraftfuld rock, Coldplay skriver sentimentale popballader, John Williams indfanger det dramatiske og episke i sine filmkompositioner. Den store lyd er ikke nødvendigvis støjende og høj i volumen. Bon Iver formår at skabe storhed med blot en akustisk guitar og en mikrofon. Som en enhed går vi efter at skabe *følelsen* af storhed, som skulle vi spille Wembley op.

På denne workshop omdanner vi musiklokalet til Wembley stadion for at dyrke det helt store lydbillede! Vi skaber et grandios univers af sfæriske klangflader, himmelstræbende melodier, støjende guitarer og bombastiske trommer. Det handler om at skabe max effekt med alle de midler vi har. For at ramme de helt store følelser kræves indgående arbejde med kontraster – lavt vs højt, vådt vs tørt, clean vs distortet osv. samt dynamik og opbygning – hvem spiller hvad, hvornår og hvordan. Sammen vil vi nummer for nummer skabe vores egne versioner af udvalgt materiale. Genremæssigt kan vi bevæge os inden for alt fra forskellige former for pop, rock og electro til shoegaze og filmmusik.

Lærer: Cille Dyrberg

Antipræstationsmusik

Jeg har ligesom alle andre været igennem den livsperiode, hvor man desperat søger en cool identitet. Allerede på efterskolen tog jeg mit første livsvalg: skulle jeg være Bruno eller Leroy fra FAME? Jeg valgte Bruno, lod skjorten hænge ud over buksekanten, fik krøller, briller, lædervest og anså mig selv for at være meget følsom og ægte. Den dybe modsætning til alle de overfladiske sportsidioter. Det er selvfølgelig en kæmpefejl at lede efter identiteter udenfor sig selv, men valget var udtryk for en energi eller eksistentiel struktur som ikke er så dum endda. Hvad lytter vi efter, når vi hører musik? Hvad er det vi øver på, når vi sveder i øvelokalet? Hvad er det vi leder efter, når vi søger en identitet?

Åh vi vil så gerne være dygtige. Være noget, blive til noget. Præstere noget. Ses som stjerner på himlen. Jeg vil gerne dyrke bevægelsen i den modsatte retning. Jeg vil gerne spille musik som høres, ikke ses. Jeg vil gerne spille så langsomt, at ingen kan følge med. Jeg vil gerne spille så hurtigt, at man spekulerer på, om det egentlig er langsomt på et andet niveau. Jeg vil gerne spille så forkert, at der ikke længere er plads til det rigtige og jeg vil gerne spille så struktureret, at man tænker at det lyder fuldstændig tilfældigt. Når vi så har ødelagt alt, skudt os selv i foden og identiteten bløder, er jeg ret sikker på at kærligheden nok skal redde os.

Lærer: Thorbjørn Krogshede

Dramatisk dialog

Dialogen bliver ofte beskyldt for at være en besværlig og dogmatisk tekstform, bundet op på fastlagte strukturer, man helst vil gå en stor, fed bue udenom. Men det er skisme synd, og en påstand, der skal have modspil. At skrive dialog handler nemlig om at bygge et spil – fuldstændig som vi kender det fra brætspil eller børnelege. Her kan man som deltager enten vinde eller tabe. Der indgår regler, som gør spillet uforudsigeligt, fordi de udfordrer os, og tvinger os til konstant at skifte strategi for at opnå sejr. Det samme gælder karaktererne i en dialog.

Med afsæt i spillets dynamikker dykker vi ned i dialogens grundelementer. Gennem en blanding af individuelle og kollektive skriveøvelser, improvisationer og boldspil afprøver vi konkrete værktøjer til at skabe situationer til scenen. Hvordan skaber man en scenisk aktiv karakter? Hvordan inddrager man rum og fysikalitet i en tekst? Hvordan skaber man et fremadskridende forløb i sin dialog?

Lærer: Rasmus Krone

Udgravning og genskrivning af myter

Eventyr, myter og sagn. Nogle af dem er hengemte i mørke afkroge af bevidstheden, andre set ned på som barnlige fortællinger. Men gang på gang ser vi, at forfattere graver myter frem og genskriver dem. Den østrigske forfatter Elfriede Jelinek har fx genskabt Eurydike som en kvinde, der nyder sin frihed i Dødsriget, langt fra hendes latterlige musikerkæreste Orfeus, der vil hente hende tilbage til livet. Harald Voetmann bruger ægyptisk dødsmytologi til at sørge over og forstå en fars død. Siri Ranva Hjelm Jacobsen genskaber nymfen Dafnes onde skæbne, så den handler om klimakrisen og ligestillingskrisen.

Heksen har fået sin genkomst som feministisk og queer symbol.

Myter, eventyr og sagn er ikke døde ruiner. De er levende vidner om de politiske og psykologiske strukturer, vi er rundet af og lever i. De vil lyttes til, genfortolkes, omvendes, gøres feministiske og aktivistiske. Og det er det, vi skal. Vi graver efter myter og eventyr, læser dem, og genskriver dem. Kan Djævlens være en sårbar og ængstelig karakter? Kan Fenrisulven lære os om politik? Skal Medusa på date? Kan elverfolk og orkere lære os om klimakrisen? Vi bruger myterne som skattekister, vi stjæler fra dem og skriver egne tekster på vores helt egne præmisser. Vi går i dialog med de urfortællinger, som har formet vores verden: Vi skal præge dem, ligesom de præger os.

Lærer: Rasmus Daugbjerg

